

WYROK

Warszawa, dnia 18 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Monika Banaszkiewicz

Protokolant: Patryk Pazura

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 28 kwietnia 2026 r. przez wykonawcę FUNDACJA D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Gminne Centrum Sportu Trzebnica-Zdrój Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebnicy przy udziale wykonawcy zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego: Stowarzyszenie Rekreacyjno-Sportowe Delphinus Sport Promotion z siedzibą we Wrocławiu

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę FUNDACJA D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego Gminne Centrum Sportu Trzebnica-Zdrój Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebnicy tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i kwotę 995 zł 81 gr (słownie: dziewięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) poniesioną przez zamawiającego Gminne Centrum Sportu Trzebnica-Zdrój Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebnicy tytułem kosztów dojazdu,

2.2. zasądza od wykonawcy FUNDACJA D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie na rzecz zamawiającego Gminne Centrum Sportu Trzebnica-Zdrój Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebnicy kwotę 4 595 zł 81 gr (słownie: cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 2003/26

Uzasadnienie

Zamawiający Gminne Centrum Sportu Trzebnica-Zdrój Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebnicy (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z 11 września 2019 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 793 dalej: „ustawa Pzp”) w trybie podstawowym postępowanie pn.: „Świadczenie kompleksowych usług ratownictwa wodnego w obiekcie Gminnego Centrum Sportu TRZEBNICA-ZDRÓJ sp. z o.o.” (nr postępowania: GCS.271.1.2026). Wartość szacunkowa zamówienia jest poniżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się w Biuletynie Zamówień Publicznych z dnia 31 marca 2026 r. pod nr 2026/BZP 00179932/01.

28 kwietnia 2026 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, w przedmiotowym postępowaniu odwołanie (sygn. akt: KIO 2003/26) złożył wykonawca FUNDACJA D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono od niezgodnej z przepisami ustawy Pzp czynności Zamawiającego, polegającej na odrzuceniu oferty najkorzystniejszej cenowo złożonej przez Odwołującego, a wyborze przez Zamawiającego oferty złożonej przez Stowarzyszenie Sportowo Rekreacyjne Delphinus Sport Promotion niezgodnej z przepisami ustawy Pzp czynności polegającej na wyborze wykonawcy Stowarzyszenie Sportowo Rekreacyjne Delphinus Sport Promotion, podczas gdy oferta ta nie jest ofertą najkorzystniejszą, gdyż w sytuacji prawidłowego badania i oceny ofert i braku bezpodstawnego odrzucenia oferty Odwołującego, to oferta Odwołującego winna zostać uznana za najkorzystniejszą (uzyskując największą liczbę punktów), a nadto Zamawiający nieprawidłowo ocenił, że Stowarzyszenie Sportowo Rekreacyjne Delphinus Sport Promotion posiada najwyższą liczbę punktów. Odwołujący podniósł, że wykonawca ten wraz z ofertą nie złożył procedury samooczyszczenia self-cleaning, a powinien gdyż zachodzi wobec niego zdaniem Odwołującego podstawa wykluczenia z postępowania z art. 109 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, tj. dotycząca wykonawcy, który w sposób

zawiniony poważnie naruszył obowiązki zawodowe, co podważa jego uczciwość, w szczególności, gdy wykonawca w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa nie wykonał lub nienależycie wykonał zamówienie, co zamawiający jest w stanie wykazać za pomocą stosownych dowodów - okres zatarcia 3 lata.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- art. 109 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, ponieważ Przystępujący w sposób zawiniony poważnie naruszył obowiązki zawodowe, co podważa jego uczciwość, w szczególności, gdy wykonawca w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa nie wykonał lub nienależycie wykonał zamówienie, co zamawiający jest w stanie wykazać za pomocą stosownych dowodów (okres zatarcia 3 lata).

Odwołujący w odwołaniu nie sformułował żądań co do sposobu rozstrzygnięcia odwołania.

Odwołujący nie wskazał na czym polega jego interes w uzyskaniu zamówienia oraz że poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp.

Informację stanowiącą podstawę do wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał 23 kwietnia 2026 r. – Informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty i o odrzuceniu oferty Odwołującego. W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 28 kwietnia 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 7 500,00 złotych (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

18 maja 2026 r. Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. przeprowadzenie dowodu z:

1) pisma Centralnego Ośrodka Sportu w Wałczu – Ośrodka Przygotowań Olimpijskich z dnia 14 kwietnia 2026 r. wraz z załącznikami - dla stwierdzenia faktu zaistnienia przesłanek do wykluczenia Odwołującego z postępowania w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp oraz odrzucenia oferty Odwołującego w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp,

2) pisma Akademii Sztuki Wojennej z dnia 21 kwietnia 2026 r. - dla stwierdzenia faktu zaistnienia przesłanek do wykluczenia Odwołującego z postępowania w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp oraz odrzucenia oferty Odwołującego w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron i uczestnika postępowania odwoławczego, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego w ustawowym terminie zgłosił wykonawca Stowarzyszenie Rekreacyjno-Sportowe Delphinus Sport Promotion z siedzibą we Wrocławiu. Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia tego wykonawcy do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego. Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła skuteczność przystąpienia wykonawcy Stowarzyszenie Rekreacyjno-Sportowe Delphinus Sport Promotion z siedzibą we Wrocławiu (dalej również: „Przystępujący”) do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego.

Krajowa Izba Odwoławcza postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, odwołania wraz z załącznikami, odpowiedzi na odwołanie wraz z załącznikami złożonej przez Zamawiającego, oświadczenia o przystąpieniu do postępowania odwoławczego, pisma procesowego złożonego przez Przystępującego, wniosku dowodowego Przystępującego z 15 czerwca 2026 r. wraz z załączonymi do niego dowodami oraz dowodów złożonych przez Przystępującego podczas posiedzenia przed Izbą (poświadczenia należyście wykonanej usługi, które zostały załączone również do wniosku dowodowego z 15 czerwca 2026 r.).

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron i uczestnika postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Izba ustaliła i zważyła co następuje:

Zamawiający prowadzi w trybie podstawowym postępowanie pn.: „Świadczenie kompleksowych usług ratownictwa wodnego w obiekcie Gminnego Centrum Sportu TRZEBNICA – ZDRÓJ sp. z o.o.”

23 kwietnia 2026 r. Zamawiający poinformował wykonawców o dokonaniu wyboru oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 266 ustawy Pzp. W uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego Zamawiający wskazał: „Wobec Wykonawcy zachodzi przesłanka wykluczenia z postępowania określona w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp, zgodnie z którą Zamawiający może wykluczyć Wykonawcę, który z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie

zamówienia publicznego, co doprowadziło do jej wypowiedzenia. Wykonawca w oświadczeniu z art. 125 ust. 1 ustawy PZP wskazał, że mogą wobec niego zachodzić podstawy wykluczenia na podstawie ww. przepisu oraz przedłożył dokument zatytułowany „samooczyszczenie”. Zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy PZP Wykonawca nie podlega wykluczeniu, jeżeli udowodni Zamawiającemu, że łącznie:

1. naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej swoim nieprawidłowym postępowaniem,
2. wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z tym postępowaniem oraz współpracował z Zamawiającym,
3. podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe zapobiegające dalszym nieprawidłowościom.

Zamawiający, działając na podstawie art. 110 ust. 3 ustawy PZP, dokonał oceny przedstawionego przez Wykonawcę samooczyszczenia, uwzględniając wagę i okoliczności zdarzeń wskazanych przez Wykonawcę. W wyniku tej oceny Zamawiający uznał, że Wykonawca nie wykazał w sposób wymagany przepisami swojej rzetelności. Przedłożony dokument ma charakter ogólny i w przeważającej części polega na polemice Wykonawcy z zasadnością wypowiedzenia wcześniejszych umów oraz przypisywaniu odpowiedzialności za ich rozwiązanie Zamawiającym lub innym podmiotom. Wykonawca nie dokonuje obiektywnej analizy własnych uchybień ani nie wskazuje jednoznacznie, jakie konkretne nieprawidłowości wystąpiły po jego stronie.

W szczególności:

1. Wykonawca nie wykazał naprawienia szkody ani nie przedstawił zobowiązania do jej naprawienia; przeciwnie, kwestionuje zasadność naliczonych kar oraz prowadzi spór sądowy w tym zakresie, co nie może być uznane za realizację przesłanki z art. 110 ust. 2 pkt 1 ustawy PZP,
2. Przedstawione wyjaśnienia nie mają charakteru wyczerpującego i nie odnoszą się w sposób rzeczowy i kompletny do przyczyn nienależytego wykonania umów; mają charakter obronny i polemiczny, co nie spełnia wymogu określonego w art. 110 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP,
3. Wskazane przez Wykonawcę działania naprawcze zostały opisane w sposób ogólnikowy, bez wskazania konkretnych środków, dat ich wdrożenia, zakresu oraz bez przedłożenia jakichkolwiek dowodów ich faktycznego zastosowania; nie sposób zatem uznać, że Wykonawca wykazał podjęcie adekwatnych środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych, o których mowa w art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy PZP.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy PZP, przesłanki samooczyszczenia muszą być spełnione łącznie oraz wykazane przez Wykonawcę w sposób przekonujący i poparty dowodami. Samo przedstawienie twierdzeń i deklaracji, bez ich udokumentowania, nie stanowi wykazania rzetelności Wykonawcy. Stanowisko Zamawiającego znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, zgodnie z którym samooczyszczenie o charakterze ogólnikowym, niepoparte dowodami oraz pozbawione konkretnych środków naprawczych nie może zostać uznane za skuteczne. W konsekwencji Zamawiający uznał, że Wykonawca nie udowodnił spełnienia przesłanek określonych w art. 110 ust. 2 ustawy PZP, a tym samym nie wykazał, że podjęte przez niego działania są wystarczające do przywrócenia jego rzetelności.

Na marginesie w szczególności podkreślić należy, że z danych otrzymanych od Wykonawcy oraz z danych uzyskanych, w trybie informacji publicznej, od Centralnego Ośrodka Sportu- Ośrodka Przygotowań Olimpijskich w Wałczu, który był związany z Wykonawcą umową nr OPO-WZ.022.174.2023.ZST z dn. 01.11.2023 r., wynika wprost zaistnienie przesłanki do odrzucenia oferty określonej w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP. Z treści § 2 ww. umowy wynika, że została ona zawarta na okres do dnia 01.11.2024 r. Zgodnie z przedłożonym przez Wykonawcę wypowiedzeniem, umowa została rozwiązana w maju 2024 r. a przyczyna była istotna z perspektywy przedmiotu niniejszego zamówienia. Z treści pozwu wynika natomiast, że Wykonawca nie kwestionuje skuteczności rozwiązania umowy, a jedynie kwestię nałożenia kary i braku zapłaty za faktury za maj i czerwiec (Wykonawca nie dochodzi płatności za dalsze miesiące).

Nie bez znaczenia pozostaje również sposób argumentacji Wykonawcy, mający uzasadnić motyw rozwiązania ww. umowy. Wykonawca powołuje się na fakt braku woli zapłaty przez COS w Wałczu wynagrodzenia w związku z remontem dachu pływalni. Zdaniem Wykonawcy, to „narażało zamawiającego na utratę środków pomimo zamknięcia pływalni musiałby zapłacić Wykonawcy wypłatę stałego wynagrodzenia miesięcznego określonego w umowie”. Zgodnie z § 3 ust.1 zd. 2 ww. umowy, wynagrodzenie nie należy się za czas, kiedy przedmiot Umowy nie był wykonywany (nie były pełnione dyżury ratownicze). Tym samym, rzekoma przyczyna wypowiedzenia umowy, którą wskazuje Wykonawca nie znajduje uzasadnienia.

Dodatkowo zauważyć należy, że w niniejsze sprawie nie bez znaczenia pozostaje okoliczność nienależytego wykonania przez Wykonawcę umowy na usługi ratownicze nr 207/2024 z dn. 24.09.2024 roku zawartej z Akademią Sztuki Wojennej. Okoliczność ta nie została ujęta przez Wykonawcę w dokumencie zatytułowanym samooczyszczenie. Z treści uzyskanych informacji, wynika że Wykonawca nie zapewnił wymaganej ilości obsługi ratowniczej co skutkowało naliczeniem kar umownych.

W związku z powyższym Zamawiający, działając na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP, wykluczył Wykonawcę

z postępowania, a jego oferta, zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy PZP, podlega odrzuceniu.”

Z decyzją Zamawiającego nie zgodził się Odwołujący składając 28 kwietnia 2026 r. odwołanie.

Izba wskazuje, że na zarzut składa się wskazanie normy prawnej (przepisu) naruszonej przez Zamawiającego oraz uzasadnienie faktyczne. W złożonym odwołaniu Odwołujący nie sformułował zarzutu, który dotyczyłby wykluczenia go przez Zamawiającego z postępowania oraz odrzucenia jego oferty, poprzestając jedynie na stwierdzeniu, że „nie zachodzą łącznie przesłanki wykluczenia opisane w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp”. Odwołujący ograniczył się jedynie do sformułowania zarzutu dotyczącego zaniechania przez Zamawiającego wykluczenia na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp Przystępującego z postępowania.

Zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp:

„1. Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.”

Artykuł ten określa materialnoprawne przesłanki dopuszczalności środka ochrony prawnej. Jak wynika z powołanego przepisu odwołanie przysługuje w sytuacji, gdy podmiot, który je wnosi jest nie tylko wykonawcą, uczestnikiem konkursu lub innym podmiotem, ale musi również posiadać interes w uzyskaniu zamówienia i ponieść lub może ponieść szkodę będącą wynikiem naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy. Izba wskazuje, że Odwołujący nie wykazał (a nawet nie podjął próby wykazania) spełnienia tych przesłanek. W złożonym odwołaniu Odwołujący nie wskazał na czym polega jego interes we wniesieniu odwołania, jak również nie określił w czym upatruje szkody, którą poniósł lub może ponieść w wyniku naruszenia podnoszonych w odwołaniu przepisów tj. art. 109 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp. Jak wskazano w Komentarzu do ustawy Pzp pod red. Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza: „Dla skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej nie jest wystarczające, aby wniósł je podmiot zaliczany do kategorii wskazanej w art. 505 ust. 1 Pzp. Podmiot korzystający ze środka ochrony prawnej – oprócz tego, że musi zaliczać się do tej kategorii – musi także wykazać spełnienie tzw. materialnoprawnych przesłanek do wniesienia środka ochrony prawnej, tj. wykazać, że:

1) ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie,

2) poniósł lub może ponieść szkodę,

3) poniesiona lub możliwa do poniesienia szkoda jest wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp.

Powyższe przesłanki muszą być spełnione łącznie. Jest to warunek skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej, co podlega badaniu przez organy rozpoznające środek ochrony prawnej. Stwierdzenie braku zaistnienia tych przesłanek skutkuje oddaleniem środka ochrony prawnej.”

W złożonym odwołaniu Odwołujący w ogóle nie odniósł się do powyższych przesłanek. Izba nie jest uprawniona do samodzielnego ustalania interesu wykonawcy w skorzystaniu ze środka ochrony prawnej jakim jest odwołanie ani tego czy wykonawca poniósł lub czy może ponieść szkodę na skutek naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy. Sam fakt, że wykonawca bierze udział w prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniu nie zastępuje konieczności łącznego wykazania materialnoprawnych przesłanek określonych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w wyroku z 27 marca 2023 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: XXIII Zs 11/23: „Odwołujący nie odniósł się w ogóle do jednej z przesłanek określonych art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. poniesienia bądź możliwości podniesienia szkody w wyniku naruszenia przepisów ustawy przez Zamawiającego. Samo posiadanie statusu wykonawcy - podmiotu, który złożył ofertę w postępowaniu – i nawet wskazanie, że zajął 2 pozycję w rankingu oceny ofert - nie jest wystraszające do skutecznego korzystania ze środków ochrony prawnej określonych ustawą i w zasadzie nie rodzi żadnych skutków procesowych.

Podsumowując, w odniesieniu do przesłanki poniesienia szkody lub jej możliwości Odwołujący nie przedstawił zarówno twierdzenia, jak i jego uzasadnienia. Krajowa Izba Odwoławcza uzupełniła twierdzenia Odwołującego, odnosząc się do „oczywistej szkody”: „oczywistym jest że na skutek błędnej, niezgodnej z przepisami prawa decyzji zamawiającego, odwołujący może nie uzyskać zamówienia, co oznacza, że w takiej sytuacji poniesie szkodę. Na te okoliczności właśnie zwrócił uwagę Odwołujący w treści odwołania”. Tymczasem analiza odwołania prowadzi do odmiennych wniosków, albowiem Odwołujący na takie okoliczności nie zwrócił żadnej uwagi, nie podniósł takiego twierdzenia. W odwołaniu wniesionym w sprawie, Odwołujący uzasadniając interes we wniesieniu odwołania wskazywał jedynie, że „jego oferta jest druga pod względem złożonych ofert oraz kryterium oceny ofert. Tańsza, a tym samym wyżej sklasyfikowana w rankingu ofert - jest aktualnie oferta Wykonawcy (...)”.

Mając na uwadze taki stan faktyczny należy uznać, że Krajowa Izba Odwoławcza po prostu wyszła poza granice zarzutu.

Krajowa Izba Odwoławcza nie może się domyślać przesłanki, nie może jej domniemywać Co więcej Uczestnik nie tylko, że nie wykazał spełnienia tej przesłanki, ale również nie podniósł żadnej argumentacji w tym zakresie, nawet na

rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą.

Tymczasem brak wskazania na szkodę, jaką mógłby ponieść odwołujący w wyniku rzekomego naruszenia przepisów PZP przez Zamawiającego, obligowało Krajową Izbę Odwoławczą do oddalenia odwołania. Przesłanka ta - wobec braku twierdzenia Odwołującego wymaganego art. 505 ust. 1 Pzp - nie może być przedmiotem interpretacji stanu faktycznego sprawy dokonywanej przez Krajową Izbę Odwoławczą za Odwołującego. Słusznie podniesiono w skardze, iż obowiązkiem Izby jest jedynie ocena wskazanych przez odwołującego przesłanek."

Mając na uwadze powyższe, Izba oddaliła złożone przez Odwołującego odwołanie, z uwagi na brak wykazania przesłanek materialnoprawnych dopuszczalności odwołania określonych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Konsekwencją powyższego było nierozpoznanie zarzutów merytorycznych odwołania, ponieważ odwołanie jako takie było niedopuszczalne.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 2 lit. a) i b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania odwoławczego stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....